

ligt har bevirket, at Ungbos midler er anvendt til alle mulige andre formål end lige netop dem, de skulle være brugt til.

F.eks. har ledelsen ydet gratis billån, brugt midler til at dække forskellige ferielån og brugt betroede midler til at handle ejendomme med egne bestyrelsesmedlemmer på højst utraditionelle vilkår. Der er også sket en total sammenblanding af de betroede midler. De har ikke, som beskrevet i reglerne, været kontoført hver for sig. Det fastslår Rigsrevisionen.

Ungbos ledelse har haft deres eget regelsæt, således at pengestrømmene kunne kanaliseres derhen, hvor der p.t. var mest brug for dem. Det var ikke gået andre steder.

Ingen greb ind over for disse tvivlsomme driftsmetoder. Konsekvensen af de manglende indgreb over for ulovlighederne er, at de 2 procent af den ansvarlige kapital – som beboerindskuddene udgør – mangler, hvilket betyder, at kreditforeningerne egentlig enten burde opsig lånene eller bede om, at pengene blev indbetalt af staten, som har kautioneret.

Misbruget af de betroede midler havde ikke behøvet at udvikle sig så drastisk, hvis der havde været vilje til at hjælpe de unge. Luften i Boligministeriet var nemlig tyk af advarsler. F.eks. modtog hele 4 borgerlige boligministre – Niels Bollmann (CD), Thor Pedersen (Venstre), Agnete Laustsen (Konservative) og Svend Erik Hovmand (Venstre) – personlige henvendelser fra Farums borgmester om de skandaløse forhold i Ungbo.

Undervejs er det blevet klart, at der i Boligministeriet har hersket et klart forvaltningsproblem, der i høj grad har influeret på skandalerne i Ungbo. De kritiske rapporter om Ungbos drift, som Boligministeriet kom i besiddelse af, er forblevet ulæst, så diverse boligministre kunne fralægge sig ethvert ansvar ved at henvise til ukendskab til forholdene. At de kritiske rapporter er blevet arkiveret ulæst indikerer, at visse embedsmænd i Boligministeriet har leget politikere i stedet for at varetage det kritiske tilsyn, som loven foreskriver.

Ligesom det er tilfældet i Solhavegård-skandalen, viser det sig, at Ungbos revisorer, det socialdemokratiske/kooperative revisionsfirma »Revisionsfirmaet af 1920« groft har forsomt sine forpligtelser til kritisk at revidere Ungbo. Hvordan i alverden kunne det ellers gå til, at Revisionsfirmaet af 1920 i juni 1991 kun-

ne meddele, at alt var i sin skønneste orden i Ungbo, når selskabet tre måneder efter gik konkurs med et underskud, som i dag er opgjort til ca. 200 mio. kr.? Det er ikke et retvisende billede af selskabets økonomiske forhold som foreskrevet i revisorloven.

For at undgå disse problemer har SF og Fremskridtspartiet fremsat dette beslutningsforslag, som mindretallet havde forventet vedtaget. Hovedprincippet er, at den virksomhed, hvis regnskaber skal revideres, ikke må have hverken direkte eller indirekte ejerandele i den revisionsvirksomhed, som forestår revisionen. Hvad der skal betegnes som et indirekte ejerforhold, må bero på en konkret vurdering f.eks. i et tilknytningsforhold som omhandlet i årsregnskabsloven.

Den foretagne venskabsrevision må nu betyde, at selv de mest tungnemme i Folketinget har fået en anskuelsesundervisning i, at disse opstramninger er nødvendige.

Selv om Folketinget nu har haft lejlighed til at l. behandle dette lovforslag og Folketingets Erhvervsudvalg har behandlet lovforslaget, så er det desværre ikke lykkedes at overbevise regeringspartierne om, at det er nødvendigt at vedtage loven. Særligt Socialdemokratiet modsætter sig lovvedtagelsen, og det sker med argumentet om, at partiet vil afvente en rapport om området, der er berammet til september 1993. Industriministeren skulle derefter være indstillet på at fremsætte et forslag til lovændring i folketingsåret 1993-94. Problemet er imidlertid, at jo længere »kammeratrevisionen« får lov til at fortsætte, jo flere skandaler vil komme frem i dagens lys. Derfor er der behov for at få denne lovændring gennemført allerede nu. Et forslag i næste folketingsår vil i praksis betyde, at skandalerne kan få lov til at fortsætte i et helt år endnu!

Det er nok muligt, at nærværende lovforslag ikke favner bredt nok, og at afrapporteringen i september vil pege på hjørner, der ikke bliver omfattet, men dertil er at fastslå følgende: Når der sker lovændringer som den her foreslåede, så vil det betyde en markedstilpasning/adfærdsændring. Det er vigtigt at iagttage den, før man lukker sagen helt. Vedtagelse af dette lovforslag vil derfor være et vigtigt instrument i et sagsforløb, hvor der om et år så kan ske en yderligere skærpelse af lovgivningen, når de